

Voor al aan de volhardende pogingen van Mejuffrouw W. van Marle was het te danken, dat eenige dames en heeren het plan opvatten om deze lieflijke verrassing te brengen op de jaarvergadering".

Er werden enkele zangstukken ten gehore gebracht. De leiding over het koor berustte bij de Heer Schoonderbeek uit Naarden, die toen een goede naam genoot. Het koor schonk de vergadering grote vol-doening.

Daarna voerden nog Prof. Rutgers en een van de curatoren, Mr Th. Heemskerk, het woord. Tenslotte volgde een gemeenschappelijke maaltijd, waaraan twee honderd personen deelnamen. En hiermede was de jubileumviering afgelopen.

Het is bij deze sobere viering echter niet gebleven. In de kring van de vrienden der Vrije Universiteit heeft men geen genoegen genomen met wat de officiële instanties hadden beslist. De stichtingsdag wilde men niet ongemerkt laten passeren of laten opgaan in de gebruikelijke academische plechtigheid met een wetenschappelijke redevoering.

Het zijn de locale comité's van Rotterdam en Amsterdam, die in dit opzicht een initiatief hebben genomen. Zij hebben een feestelijk samenzijn georganiseerd op 19 October 1905, omdat de eigenlijke dag der stichting in beslag genomen werd door de gewone academische plechtigheden. Zo hebben zij op die dag Directeuren, curatoren en professoren uitgenodigd om met leden en begunstigers der Vereniging saam te komen in het Concertgebouw te Amsterdam en in feestelijk samenzijn te gedenken, hoe de Here vóór 25 jaren een Vrije Universiteit aan ons volk gaf.

Dat men tot het organiseren van een dergelijke bijeenkomst overging, had zijn bijzondere reden. Want reeds eerder, in het begin van het jaar 1903, hadden de leden van het Rotterdams lokaal comité de gedachte opgevat op de dag van het zilveren jubileum der Universiteit aan de Directeuren een som-gelds aan te bieden, dienende tot vergroting van het grondkapitaal der Vereniging. En zij hadden, tot daden overgaande, deze zaak daarna nader bepleit in een samenkomst met de broeders van het Amsterdams comité. Samen als feestcommissie optredende, hadden zij vervolgens in alle provincies sub-comité's weten op te richten en in heel het land de zaak georganiseerd voor het bijeenbrengen van honderd duizend gulden. Het was om deze verzamelde feestgave te kunnen aanbieden, dat de gememoreerde feestelijke bijeenkomst in het Concertgebouw dienst moest doen.

Het is een goed geslaagde bijeenkomst geworden. 's-Morgens werd in het Concertgebouw een dank- en bedestond gehouden, waarin vooring Ds P. A. E. Sillevius Smitt van Rotterdam.

De grote zaal was bijna geheel gevuld met de schare, die van alle kanten uit het land was opgekomen. En 's middags bleef er in dezelfde zaal geen plaats onbezet. Een zangvereniging heeft verschil-

lende liederen ten beste gegeven. De feestrede werd uitgesproken door Prof. Fabius. Toespraken zijn gehouden door verschillende heren, onder meer door Prof. F. L. Rutgers. Vrouwen kwamen niet aan het woord.

Een en ander was de omlijsting van de aanbidding der feestgave. Dat geschiedde door de voorzitter van de vergadering, de Heer H. Bijleveld, die blijkbaar het enthousiasme van de verzamelde schare wist te wekken. Meer dan eens werd zijn openingsrede en het woord, bij de aanbidding der feestgave gesproken, door applaus en toejuiching onderbroken.

De ruimte ontbreekt om uit de verschillende redevoeringen aanhalingen te doen. Men moet ze trouwens in haar geheel lezen en aanhoren, om de kracht en waarde er van te verstaan. De sfeer betekent in dit opzicht zo veel. Ik volsta daarom met het overnemen van wat de feestcommissie aan het slot van haar verslag opmerkte.

Dit slot luidt als volgt: „Met dank aan den Heere mag de commissie op haar arbeid terugzien. Wat bij de menschen onmogelijk scheen, bleek bij den Heere mogelijk. Het bedrag als feestgave, dat men hoopte bijeen te brengen, en dat aan velen onmogelijk scheen te bereiken, het is er gekomen. Hier geldt het ook: Die roemt, roeme in den Heere!” Wat zullen deze amechtige Joden?” is ook thans nog de vraag, die velen buiten onze kringen doen. De Heere heeft getoond, wat wij kunnen. Maar als Hij voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Hij treedt nog altoos aan de spits dergenen dien Hij hulpe biedt. En dit geeft ons moed voor de toekomst onzer Vrije Universiteit. Vijf en twintig jaar heeft de Heere niet alleen onze Vrije Universiteit gedragen, maar Hij deed haar zelfs tot eenigen bloei komen. Toch is zij nog niet wat zij zijn moet: eene volledige Universiteit, die op elk gebied der wetenschap de verachters van de leer der waarheid wat hebbē te antwoorden, en tegenover de valschelijk dusgenaamde wetenschap hare mannen kan stellen, die niet anders willen weten dan Jezus Christus en dien gekruist. En worde niet aan ons, dan aan onze kinderen het voorrecht geschonken om dezen wensch vervuld te zien; blijve het onze bede: Heere, zie verder op Uw erfdeel neder en doe ons volk wederkeeren tot de oude paden, waarin onze vaders gewandeld hebben!”

Het is goed dergelijke taal op ons te laten inwerken. Misschien zullen wij het niet meer met dezelfde woorden zeggen. Misschien zullen sommigen tegenwoordig wat vreemd staan tegenover de stelligheid, waarmede bepaalde verzekeringen worden gedaan. Maar laat de geest, waaruit deze taal is voortgekomen ons toch niet vreemd zijn! Hier spreekt een liefde voor de Vrije Universiteit, die jaloers maakt. En hier worden wij gebracht bij het grote voorrecht, dat ons geslacht is beschoren in het hebben van een volledige universiteit.

Worde God gedankt!

D.N.